

ՄԵԼԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳԻՐԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 բուրջի կէս տարվանը 6 բուրջի
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Պաշտպանութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերէն).

Ցայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լիզումով.

Ցայտարարութիւնների համար վճարում են
խմբագրատան տոկոսաւորին 10 կոպէկ.
Տէլէֆոն № 253.

Թիֆլիսի միջնակարգ դպրոցների հայ ուսանողները խնդրում է ուսուցիչ և վարժիչ
ընկերներին և հասարակութեանը շնորհ բերել Քաղկէթի եկեղեցին, Գոլովինսկի պրոս-
պէկտի մօտ, ներկայ լինելու.

ԲԱԳՈՒԻ ԱՂԷՏԻՆ ԶՈՂ ԳՆԱՑԱՍԻ

ուղղափառ հանգուցեալների համար հոգեհանգստին, որ կը կատարվի այսօր, կիրակի,
փետրվարի 20-ին, զերեկվայ ժամի 1 ին:

Թիֆլիսի նահանգական դատարանի երդուեալ հաւատարմատարներ/յան մոմ-
ղովը յայտնում է ընդհանուր գիտութեան, որ կիրակի, փետրվարի 20 ին, ժամը
12 ին Վանքի մայր եկեղեցում նշանակված է հոգեհանգստի և հոգեհանգստի քաղաքում փետր-
վարի 6—9 ին տեղի ունեցած արեւմտի զէպեքի զոհ գնացած երդուեալ հաւա-
տարմատար:

ՆԻԿՈՂԱՅՈՍ ԹԱԹՈՍԵԱՆԻ

և այլ՝ նոյն ժամանակ սպանվածների յիշատակին:

1—2

ԲՈՂԱՆԵՐԻ ԿՈՒՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Բարձրագոյն ընկերպատ. Գաղաքական տե-
սութիւն. Վերջին տեղեկութիւններ. — Ներքին
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ Պաշտօնական տեղեկութիւններ. Գոլովին-
սկի զէպեքի մասին. Մամուլ Բագուի կոտորա-
ծը. Բագուի կոտորածի հայ զոհերի ցուցակը.
Բագուում քննարկած տեղեր և խանութներ
ցուցակը. Կատարվեց. Թատրոն և Երաժշտու-
թիւն. Նամակ Շուշաէրէց. Նամակ Շուշուց.
Նամակ Նախագործի. Ներքին լուրեր. —
ՀԵՐԱՅԻՐԵՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ԲՆԱԿԻՐԻՑ

«Մշակի» ընթերցողները կը կարդան
ներկայ համարում Թագաւոր Կայսրի Բարձ-
րագոյն ընկերպատը ներքին գործերի մի-
նիստի անունով:

Բնակիչների մէջ Թագաւոր Կայսրը
յայտնում է, որ Նրա հոգեկան ցանկու-
թեանը լիովին համապատասխան է կա-
ռավարութեան և հասարակական հասուն
ոյժերի միտմեղ գործակցութիւնը՝ իրա-
գործելու համար: Նրա նախամտածու-
թիւնները ժողովրդի օգտին:

«Ներկայումս, ասված է ընկերպատի
մէջ, ձեռնարկելով այս բարենորոգումը
հաւատարմած եմ, որ տեղական պահանջ-
ների գիտակցութիւնը, կեանքի փորձա-
ռութիւնը, և լաւագոյն ընտրեալ մարդ-
կանց խելացի անկեղծ խօսքը կապահո-
վեն օրէնսդրական գործերի արդարաւո-
րութիւնը ժողովրդի իսկական օգտի հա-
մար:

Կայսերական այս ընկերպատի ցուցում-
ները իրագործելու համար ներքին գոր-
ծերի մինիստրի նախագահութեամբ կը
կազմվի յատուկ խորհրդակցութիւն, որ կը
քննէ Կայսերական կամքի իրագործու-
թեան միջոցները:

Փետրվարի 18-ին ներկայ ընկերպատը
սկիզբ է դնում բարենորոգումների, ու-
րոնց անհրաժեշտութիւնը ճանաչվել է
իրեն պետական կանոնաւոր գաղափարն
խելացի պահանջ:

Այժմ մնում է, որ Բարձրագոյն հաս-
տատված խորհրդակցութիւնը կարողանայ
շուտով կազմակերպվել և ընթացք տալ
Նրա առաջ զբաղած մեծ գործին:

ԲԱՂԱՔԱՅԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական մամուլը ուշի ուշով հե-
տևում է Հեռաւոր Արեւելքում կատար-
վող զէպեքին, համարելով, որ նրանք
ստացել են նորից շատ լուրջ բնաւորու-
թիւն:

Հեռագրական գործակալութեան հեռա-
գիրները ցոյց են տալիս, որ եռաօնա-
ցիները մի անգամից սկսել են արշաւանք
թէ արեւմտեան, կենտրոնական և թէ ա-

րեւելեան մասերում: Արեւմուտքում նրանք
կարողացել են մի քանի տասնեակ հազար
զօրք տեղափոխել զէպի Սինմիստինի
շրջակայքը: Արեւելքում նրանք առաջ են
շարժվել մօտ 20—22 միլիոն: Եւ միայն
արգելիչ են հանդիպել կենտրոնում, ուր
ուսական զօրքերը պահպանել են իրանց
նախկին դիրքերը:

Լուրեր էին տարածվել, որ իբր թէ
Տեղին մօտերում խանգարված է ուս-
ական երկաթուղու գիծը: Մարքինից
ստացված հեռագիրը ցոյց է տալիս, որ
Տեղին մօտ գիծը անվնաս է մինչև
այժմ: Վնասված է երկաթուղու գիծ
այն մասը, որ մօտ է Մուկզէնին:

Հեռագիրներից պարզ երևում է, որ
կարող են շուտով տեղի ունենալ մեծ
ընդհարումներ և ճակատամարտեր: Ա-
ռայժմ գորաքնդերը ամեն ջանք են գործ
դնում գրաւելու այնպիսի դիրքեր, որոնք
ապահովէին զօրքերին ծանր դիմադրու-
թեան պատահելու և հակադարձական
ենթարկվելուց յետոյ:

ՎԵՐՋԻՆ ՏՆԵԿԵՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Բաթումից տեղեկութիւններ էին ստաց-
վել, որ իբր թէ այնտեղ ևս նկատվել են
յուզվածներ հայերի և թուրքերի մէջ:
Տեղական ջրիտոնեայ և մահմեդական
հոգեւորականութիւնը ջանքեր է գործ
դնում առաջն առնել ամեն տեսակ կառ-
կածների և թիւրիմացութիւնների: Փետր-
վարի 18-ին, ուրբաթ, մահմեդականների
տօնի օրը, մահմետականների մզկիթում
կատարվեց մի հանդիսաւոր հոգեհան-
գիստ, որի ժամանակ խօսեցին նախ
մահմեդականների հոգեւոր հայրը, յետոյ
մահմետական անձնք թէ քրիստոնեայ և թէ
մահմեդական՝ ուսուցիչ, հայ, վրացի և թուրք:

Մարքերը խաղաղացնելու նպատակով
Վեհափառ Կաթուղիկոսը կ'ըզադրէր,
որ Թիֆլիսի թեմի առաջնորդ Գաբրիէլը,
և նախկինպա Սուրբուհեան ուղևորվի Բա-
թում և այնտեղ իր կողմից նպաստէ
հաշտութեան և խաղաղութեան գործին:
Նպաստամտոյց մասնաժողովի անդամ և
մեր աշխատակից Հ. Առաքելեան, որ
նոյնպէս գնացել է Բաթում, հեռագրում
է մեզ հետեւեալը:

«Հասանք այսօր, փետրվարի 19-ին
Բաթում: Այստեղ հանգստութիւն է տը-
րում: Հայ ինտելիգենցիայի և աշխի ընկ-
նող մահմեդականների փոխադաշն ջան-
քերով յուզվածներ վերացել է:

Վաղը, կիրակի, փետրվարի 20-ին,
այստեղից հայրոց եկեղեցում կը կատարվի
հանդիսաւոր հոգեհանգիստ Բագուի աղէ-
տի ժամանակ եղած զոհերի համար»:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՏԵԼԵԳՐԱԳՐԱԿԻ ԳՈՒՐԻՄՅՈՒՆ
ԴԵՊՔԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Վերջին 3 տարիների ընթացքում Գուրիայի
մէջ (Գուրիայի նահանգ, Օգուրգէթի գա-
ւառ) և նրա գրացի տեղերում նախ ծագեց
հողային շարժում գիւղացիների մէջ հողատէ-
րելի դէմ, իսկ յետոյ ակներև հակակառ-
վարչական խրտում, մի ամբողջ շարք բազա-
քական սպանութիւններով և սպանութեան
փորձերով կառավարչական, հասարակա-
կառավարչական և հողերական անձերի դէմ,
նոյնպէս և աւագակային յարձակումներով,
հրճութիւններով և այլն: Կովկասի գլխաւոր
վարչութեան ձեռնարկած միջոցները խաղա-
ղութիւնը վերականգնելու ազգաբնակչութեան
մէջ չընտանքին ցանկալի հետեւներ: Չարա-
միտ արաւագանդը չէր զաղարում և այժմ
զառել է արդէն ակներև ապստամբութիւն օ-
րինական կարգի դէմ:

Այդ պատճառով Կովկասի գլխաւոր վար-
չութիւնը ստիպված էր դիմել արտակարգ մի-
ջոցների պետական կարգը և հասարակական
հանգստութիւնը վերահաստատելու համար:
Կովկասի կառավարչապետի № 15 հրամանով
փետրվարի 18-ից՝ Գուրիայի նահանգի Օ-
գուրգէթի գաւառի և Բաթումի շրջանի Կիւ-
տրիշեան գաւառակը հանված են Գուրիայի
և Բաթումի գլխաւորական նահանգապետների
կառավարութիւնը վերահաստատելու համար:
Կովկասի կառավարչապետի № 15 հրամանով
փետրվարի 18-ից՝ Գուրիայի նահանգի Օ-
գուրգէթի գաւառի և Բաթումի շրջանի Կիւ-
տրիշեան գաւառակը հանված են Գուրիայի
և Բաթումի գլխաւորական նահանգապետների
կառավարութիւնը վերահաստատելու համար:

Կովկասի կառավարչապետի № 15 հրամանով
փետրվարի 18-ից՝ Գուրիայի նահանգի Օ-
գուրգէթի գաւառի և Բաթումի շրջանի Կիւ-
տրիշեան գաւառակը հանված են Գուրիայի
և Բաթումի գլխաւորական նահանգապետների
կառավարութիւնը վերահաստատելու համար:
Կովկասի կառավարչապետի № 15 հրամանով
փետրվարի 18-ից՝ Գուրիայի նահանգի Օ-
գուրգէթի գաւառի և Բաթումի շրջանի Կիւ-
տրիշեան գաւառակը հանված են Գուրիայի
և Բաթումի գլխաւորական նահանգապետների
կառավարութիւնը վերահաստատելու համար:

(ԲԱՅԱՅԵ)

Մ Ա Մ Ո Ւ Ն

Բագուի մարտիրոսագործութիւնը հետզհետեւ
շօշափելի փաստերով լուսաբանվող երեւոյթ է
դառնում: Օրերով մենք լսում էինք հառա-
չանքներ, լայն ու կոծ միայն, այժմ կամայ
կամայ երևան են գալիս և թանջաններ, ու-
րոնք միայն կարող են ներկայացնել աղէտի
ի սկական չափերը: Ճիշտ է, մենք դեռ չը գի-
տենք կոտորվածների, փրկվածների թիւը,
բայց արդէն բաւականաչափ դրական փաս-
տեր ունենք ձեռքի տակ՝ աղէտի զոհն մի հան-
գամանքը պարզելու համար: Ժողովրդական
բոլոր գործադուրդներին ժամանակ, ինչպէս
յայտնի է, ամենամեծ զոհի տուողը արդատ
դատակարգն է լինում: Այս իրողութիւնը ան-
փոփոխ մնաց և Բագուի կոտորածների ժամա-
նակ Նայում եմ սպանվածների, թաղվածների
ցուցակին: Երկու-երեք անուններ են հարուստ
կամ փոքր ի շատե ունեւոր դատակարգից, իսկ
մնացածները—մի անգղին, երկար շարք—Շու-
շու, Չանգեզուրի, Շամախու գիւղերի բնա-
կիչներ: Ուրեմն, ահապէս մեծամասնութեամբ

այնպիսի մարդիկ, որոնք գնացել էին Բա-
գու մի կտոր հաց աշխատելու համար, ցաւով
ու կսկիծով ենք յիշում այն հարուստ կամ ա-
պանված անհատներին, որոնք ընկան փետր-
վարի 6—9-ի անմիտ ու զարհուրելի պատերազ-
մում կամ նրանց, որոնք կորցրել են իրանց
կայքը, ստացուածքը և այսօր մի կտոր հացի
են կարօտ: Դրանք, ինչ խօսք, ցաւալի
և արտասուքի զոհեր են: Բայց երբ յի-
շում ենք աշխատաւոր մարդկանց դատակար-
գից կոտորվածներին, չենք կարող արեւմու-
թեան սրտով չափել, որ անհատները մոռացվում
են և աշխի տառջ կանգնում է դարձեալ բուն
ժողովրդական աղէտը: Ահա այդ փոքրիկ ան-
շատ զոհերին յիշատակում է և «Нова. (Новості)
լրագիրը:

Կարօտութիւնը—ասում է լրագիրը,—հար-
կաւորում էր նրանց պատապարվել կեղտոտ,
էժանագին բնակարաններում, որոնք նոյն
իսկ ամօր փակներն էր չուէին: Դրանք,
այդ խեղճերը, իրանց արիւնով, իրանց տը-
նաբանութեամբ հեռացրին մեր տնաբան-
ութիւնը և ապահովեցին մեր կեանքը, այն
մարդկանց կեանքը, որոնք կարողութիւն ու-
նէին թաղման քաղաքի աւելի անվտանգ
մասերում, բարեկարգ բնակարաններով մէջ,
ուր չէր վատահանում խուճել ամբողջը,
որ նոյն իսկ գաղափարացած դուրսնում մէջ
էլ չէր կորցնում ինքն իրան ապրիցները
հոգսը: Այս մի փաստ: Միւսն այն է, որ
քաղաքի հայոց մասերը ապստամբ գործի
մէջ ահապէս դեռ կատարեցին «ժողովրդից
դուրս եկած» համարձակ մարդկանց խմբե-
րը, որոնց ներկայութիւնը և գործունեու-
թիւնը (որ, տարաբախտաբար քիչ է արձա-
նագրվում մամուլի մէջ) պաշտպանեց շատ
փոքրիկ: Այս երկու փաստերը պարզ են
գնում փոքր ի շատե ապահովված մարդկանց
վրա որ նրանք իրանց բոլոր ոյժերը գոր-
ծադրեն օգնելու մեր ֆրասով եղբայր
պաշտպաններին, մի կամայ ակամայ աղա-
տարներին և այն միջավայրին, ուր գլխա-
ւորապէս իր կեանքը զոհեց Բագուի կոտո-
րածի վայրկեան օրերում:

Թող նրանց սուգը մեր սուգը լինի, նրանց
քաղաքապետութիւնը՝ մեր քաղաքական քաղաք-
ապետութիւնը, յաղեցնել այդ քաղաքապետութիւնը
Բագուի և նրա հետ սերտ կապով մեղքը
կովկասը կարող են, միայն գիտակցաբար
կատարելով իրանց պարտքը զոհերի յիշա-
տակի առաջ: Թող այդ զոհերը անդադար
յիշեցնեն մեզ, որ մեր օգնութիւնը գլխա-
ւորութեան մի գործ չէ, այլ պարտական-
ութիւն:

Այս ուղղութեամբ ահապէս գործ կայ կա-
տարելու: Պէտք է անյայտութեան միջոց գուրս
հանել անմեղ համեստ աշխատաւոր-նահատակ-
ներին, այն հերոսներին, որոնք չեն խնայել
իրանց արիւնը իրանց եղբայրակիցների կեան-
քը, պատիւը պաշտպանելու համար և շրջա-
պատել նրանց մեծարանքի և հիացման նշան-
ներով: Բագուում մենք ունենք մի անխնայ, գե-
ղեցիկ հիմնարկութիւն, որ շատ լաւ կարող է
կատարել այդ գործը: Դա Մարդասիրական
Ընկերութիւնն է: Օգնե՛ք նրան, որ պարտ-
զանայ կատարել իր վնաս պարտականութիւնը:

«Бакин. Известия» լրագրի մէջ Ա. Պ. ստո-
րագրութեամբ մի անձ նկարագրում է մի
թուրքի հոգեկան տրամադրութիւնը:

Այդ թուրքը լինում էր ինձ մօտ և արեւ-
նահանգի թուրք օրերում. այն ժամանակ նրա
աշխարհում պայտում էին շարադրական կրակ-
ներ և նրա դէմքը արեւմուտք էր, նրա
երեսին խօսքը հայկական ուռմբերը, փամ-
փուշները, գէնքերն էին. գլխաւորապէս
ուռմբերը, որ նա արնում էր ամեն տեղ:
Եթէ կարպանի տւնը այրվեց և թալան-
վեց, այդ բացառապէս այն պատճառով էր,
որ այնտեղ արնում էին փամփուշներ, ու-
րոնք իբր թէ պահվում էին նկուղում, ցե-
մնտի տակաւների մէջ: Այդպիսի տակաւ-
ներ պէտք է լինէին տառջ հաս, անպատ-
ճառ տառք, ոչ աւել, ոչ պակաս թալան-
ցին արեւան. առուններ, իսկ ոչ փամփուշներ,
ոչ էլ ուռմբեր չը գտան:

Իբրեք երկու օր առաջ էր ինձ մօտ, ներս
մտաւ մի տեսակ անվտանգ, մեղաւորի նը-
ման: Նրա դէմքը տանջվողի արտայայտու-
թիւնն ունէր, նա ասում էր:

«Մեղ գերել էր մի սոսկալի հրէշ, որ ծա-
րաւ էր արեւան, արեւան և արեւան... Բայց

մենք կարող էինք նոյն կերպով կոտորել և մեզ, թուրքերին և թէ այդ կոտորածը չը վերջանար, այս բանը անպատճառ տեղի կունենար... Կոտորածի չորրորդ օրը հինգ զէպքեր եղան, երբ մահմեդականները սպառնացին մահմեդականներին, սպանութիւններ զատարկ քաների համար, լոկ այն պատճառով, որ մէկը չէր հասկանում թէ ինչ է ու ուզում միւսը: Ես վազում էի շրջափակում, զգալով ոչնչացնելու ծարաւ: զէպքից կրակ էր բաց անում, որովհետեւ այդ ծայրը ինձ բաւարարութիւն էր տալիս: Ես սիրեցի նոյն իսկ գնդակները ստղծողը: Ես բերկրանք էի զգում, նայելով զոհերի տանջանքներին և որբան շատ էր զոհը անողական և թոյլ, այնքան մեծ էր բերկրանքը: Ես այժմ չեմ հաւատում, դա երանք էր թէ իրականութիւն: Հաշտութեան միւս օրը ես լաց էի լինում: Ես տեսնում էի սպանողներին, որոնք հեկեկում էին կոտորած և երկամեծի գիտկները վրա... Ինչպէս մենք կոտորեցինք նրանց: Ո՞վ է մեղաւորը: Մենք այնքան դարբեր ապրել ենք հայերի հետ միասին, միևնոյն հողին է մեզ կերակրել և մեր մէջ ոչինչ տեղի չէ ունեցել: Մենք ամենքս տանջվում ենք, մեղաւոր շատերը հիւանդ պատկած են, երկկվայ սպանողներին շատերը դառնացանք մէջ հարցնում են, ինչու, ինչու համար...:

Դժբախտ ժողովուրդ... Անա ինչ է դուք թուում այս ցնցող, դարձուելի խոտովանութիւնը կարգացողի բերանից: Բայց այդ դժբախտութիւնը միայն մեր երկրի մահմեդական ազգաբնակչութեանը չէ վերաբերում. նա մեր ամենքս, մեր ամբողջ երկրի դժբախտութիւնն է: Գիտե՛ք թուրք ժողովուրդը յանկարծակի բռնկվել, յանկարծակի ինքնամոռացութեան մէջ դարձուելի անգթութիւններ գործել: Բայց գիտե՛ք և զղջա՛ք, գիտե՛ք և արտասվել ու հարցնել ինքն իրան՝ ինչու պոպոկն արեւ: Անա այս զղջումը, այս արտասուքները մի լաւ գրաւական են, որ թուրք ազգաբնակչութիւնը կարող է ազատել իր այդ դժբախտութիւնից: Փաղաքակրթութիւնը, մտաւոր լոյսը արդէն մահմեդական տարրերի մէջ գոյացրել է մի գիտակից դասակարգ, որ հետեւ է ամբոխի այդ կատաղի ինքնաբռնկումից: Եւ այս իրողութիւնը ցոյց է տալիս թէ ինչ ճանապարհով թուրք ամբոխը պիտի մանկ կուտուրաւան, ընդհանուր համերաշխութեան գաղափարներով ոգեւորվող աշխարհը: Ուրեմն լոյս և գիտութիւն պէտք է տալ այդ մասային, դրանով կարող է մեր երկրակից և դրացի թուրք ամբոխը ազատվել այն ցաւալի դրութիւնից, երբ նա կոտորում է և ապականում, լաց լինում իր արածի վրա: Լոյսի այս անագին կարեւորութիւնը պիտի դառնայ թուրք հասարակութեան առաջատու, բանիմաց մասի ամենագլխաւոր հոգը: Եւ նրան այդ գործում պիտի աշակցենք մենք ամենքս, որոնց համար թանկ է մեր երկրի, մեր հայրենիքի ճշմարիտ բարօրութիւնը...

Բազուի կոտորածը կամաց կամաց սկսում է արձագանք տալ մայրաքաղաքների մամուլի մէջ: Մենք կարողացինք «Русское Слово» լրագրի մէջ մի գեղեցիկ յօդուած, որ պատկանում է յայտնի ֆէլիէտիստ Դորոշուիլին գրչին:

ԲԱՆՈՒԻ ԿՈՏՈՐԱԾԸ

I
Անհրաժեշտ եմ համարում ներկայացնել «Ղալի» ընթերցողներին և իմ ցուցումները: Ես կենում էի Սպասկի փողոցում, որ մի թաղ բարձր է Բազարի փողոցից: Տանու ալոյս թուրք էր և մեզ աշակերտում էր: Բայց եթէ կոտորածը երեք օրից աւելի շատունակվէր, գուցէ մենք էլ սպանված լինէինք, որովհետեւ տանտիրոջիցս անբաւական էին ասպանութիւն գործողները: Եւ երբ հանգրստութիւնը վերականգնեց քաղաքում, տանտէրս խորհուրդ տուեց, որ գոնէ ժամանակաւորապէս, հետանում իմ ընտանեանից: Երեքշաբթի օրը, երբ ես լսեցի հրացանների ձայներ, դուրս եկայ պատշաճաբ և տեսայ մի ծանօթ հայի դիակն ընկած փողոցում: Նա կոտորածի առաջին զոհերից մէկն էր: Մի փոքր ժամանակից յետոյ անցաւ մի դիւր ու նեցող թուրք երկու ուրիշ ինձ անձնօթ թուրքերի հետ: Ես կուցայ, որպէս զի տընտղով նրանց: Յանկարծ թուրքերից մէկը արագ շարժումով հանեց իր զգեստի տակից հրացան և արձակից դէպի իմ կողմը: Ես մի ակնթարթութեւ յետ քաշվեցի և գնդակը անցաւ իմ գլուխի մօտով: Իմ ծանօթ մի ընտանիքի անդամներ, նկատելով, որ մօտենում են թուրքեր իրանց տանը, մտել են նկուղը, այնտեղ պատկել և իրանց վրա ածել աւելցնել մի դէպ, որոնք գնված են եղել ամբողջ տարվայ համար: Գ.

II
Ես բանաւ-կված էի երեք օր իմ բնակարանում, որ մի թուրքի տանն էր: Ինչ էր կատարվում դուրսը, մենք չը գիտէինք: Երբեմնապէս մօտենում էի տան դռանը և ձեղքերի միջով նայում էի փողոց: Անցնում էին թուրքեր խումբ-խումբ և այս ու այն կողմը նայում որս գտնելու համար: Մեր փողոցում տեղի ունեցաւ ի միջի այլոց և կողոպտանքից մի քանիսի բաժանումը: Թուրքերը թափեցին ձիւնակոյտի վրա դանազան ճոթեղէն և իրեք և սկսեցին քաշընել դէս ու դէն: Երբեմնապէս նրանք մէջ տարաձայնութիւն էր տեղի ունենում և նրանք միմեանց սպանում էին սրով ու ատրճանակով: Մի քանի թօփ լաւ ճոթեղէններ մաս մաս էին պատառվում, որպէս զի իւրաքանչիւրին էլ բաժին ընկնի:

Ձիւնակոյտը, որ յիշեցի, միացողն է այն ձիւնի, որ եկել էր այս ձմեռ: Նա մեր փողոցում դեռ չէ հալվել մինչև այժմ:

III
Ես կենում էի Վօրօնցովսկայա փողոցից փոքր ինչ վերեւ: Մեր տանից շատ հեռու չէին այն տեղերը, ուր կատարվում էին սարսափելի ոճիւրներ: Մենք ութ հոգի երկիւղի մէջ էինք: Չը գիտէինք ինչ անել: Մենք առաջակիցներ մեր մօտով անցնող կողակիւն մեզ հովանաւորել և տանել մինչև քաղաքի ապահով մասը և խոտաքանք 25 բուրի: Նրանք լսեցին, բայց ուշ չը դարձրին և անցան: Կողակիւնի հետեւող զոհերն առաջարկեցին 36 բուրի: Նրանք էլ անցան: Երրորդ խմբին մենք առաջակիցներ 40 բուրի: Կողակիւնը համաձայնվեցին և մենք ճանապարհ ընկանք:

Երբ հասանք Կրիվայա փողոց, այնտեղ պատահեցինք մի օֆիցերի, որ հարցրեց կողակիւնից, թէ մեծ հրամանով և ինչ պատուէրով են նրանք առաջնորդում մարդկանց: Կողակիւնից մէկը պատասխանեց, որ նրանք պէտք է պօստ գնալին, յուսով թոյլ տուին, որ նոյն ճանապարհով գնացողները հետեն իրանց: Մենք անցանք ապահով կերպով: Բ. Թ.

IV
Մի քանի խօսք կաւելացնեմ իմ կողմից Վօրօնցովսկ փողոցի դէպքերի մասին: Բարձրանալի տանից կարողացաւ ազատվել Արամիանի ուսու դայակը: Նա ցանկացել էր իր հետ վերցնել և Արամիանի մահուկին, բայց ծնողները չէին վստահացել բաց թողնելու, յոյս ունենալով, որ իրանք էլ մի կերպ դեռ կազատվեն: Բարձրանալի տան դէմ ու դէմ թափված են եղել հայեր, սպասելով օգնութեան: Երբ նրանք տեսնում են, որ ոստիկանապետը իր պահակախմբով անցնում է փողոցով, հայցում են նրա հովանաւորութիւնը: Ոստիկանապետը կանգ է առնում: Հայերը յետին պատի մի մասը քանդում են և վայր իջնում դէպի փողոց: Այդ ժամանակ լավում է հրացանների պարսլումներ: Ոստիկանապետը, տեսնելով այդ, թողնում է և հեռանում: Անպաշտպան մնացած հայերն աշխատում են փախչել, բայց արդէն ուշ է լինում, նրանց մեծ մասը սպանվում է: Փախչողներից մէկը ընկնում է զինւորների մի վաշտի մէջ և ուզում է այնտեղ պատասպարվել: Բայց զինւորները յայտնում են, որ դա անյարմար է և նրանք անկողի են թողնել իրան իրանց մէջ: Հայը ստիպված էր մի կերպ փախչել և թուրքերի հարեանութիւնից ազատվել:

V
Ես Միքայելեան փողոցում եմ կենում: Մեր կողմնորոշում տրուել էր նոյնպէս սարսափ Բայց սպանութիւններ կատարվեցին քիչ թուով, գոնէ ինձ յայտնի են միայն երեք դէպք: Ես տեսայ ինչպէս օկուբօշնին զինաթափ արեց մի հայի, այն ինչ ձեռք չը առնեց թուրքերին, որոնք գտնվում էին նրա մօտ: Մի կին իր վեց զաւակներով խողովում էր ամենից օգնել նրան հասնելու մինչև երկաթուղու կայարանը: Նա գիտեց և ոստիկաններին և անցնող կողակիւններին, բայց նրանք ուշ չէին դարձնում, առաքելով որ անկարող են և ոյժ չունեն. վերջապէս նա մասնաւոր թիկնապահներով կարողացաւ հասնել կայարան: Այն տեղերում, ուր երևան էին գալիս զին-

ված կորիճ հայեր և զիմադրում էին, իսկոյն խաղաղութիւնը վերականգնում էր: Շատերը լսել էին, որ Բալթիստուց գալու են կորիճներ օգնելու, բայց իբր թէ նրանց արգելել էին ճանապարհին: Հարձած բուսականներ շատ ցած դեր էին խաղում: Նրանք աղաղակում էին. «Բախեցէք, ոչնչացեցէք»: Եւ նրանցից մի քանիսն էլ զոհ տրճան գնդակներին:

VI
Ես տեսայ ինչպէս թուրքերը կողոպտում էին խառութիւններ: Տանում էին, ինչ որ կարելի էր տանել: Մի քանի ուսու բուսականներ էլ մօտեցան կողոպտող տեղերին, բայց նրանք գերադասում էին խմիչների հետ գործ ունենալ: Թուրքերը փորձեցին և գրավաճառ Յարու-թիւնեանի խանութը կողոպտել, բայց գրեթե նրանց համար արժէք չունէին: Ուստի բաւականացել էին գրեթե թափփուկով և մի քանիսը փողոցը շարժելով: Ինչպէս երևում է, փորձել են և կրակ տալու թղթերը, բայց այդ չէ աղոյկի:

Մի օֆիցեր, որ գնում է եղի հայ զինւորի հետ, տեսնելով չափազանց մեծ յանգրութիւն առաքատկողների կողմից, զսլացել է և միասին հրացաններ են պարպել նրանց վրա: Ասպատակողները փոխել են իրանց ընթացքը դէպի ուրիշ կողմ: Զ.

VII
Մենք կենում էինք Պրսիսկի փողոցում, որ գտնվում է Շառախու թաղի վերին մասում: Մեր թուրք տան տէրը խոտաքան մեզ պահել անվաւս և իր կողմից գործ դրեց ամեն ջանքը:

Մեր տնից երեք հոգի գնացել էին ուսու-նարան: Մենք մեր գործողութիւն վարձատրեցինք, որ տուն բեւէ երկու աշակերտութիւններին գինիադիւրից և զաւեղներից: Երրորդ մանուկը ընկերների հետ միասին կօն-վայի առաջնորդութեամբ դուրս էր եկել դեպ-րոցից և յետոյ պատասպարվել մեր աղջկանս ներքի մօտ: Մայրը չը գիտէր երեք օր, թէ ուր է որդին և ողբում էր լալազին: Հաշտութիւնը կայանալուց յետոյ մանուկը վազեց տուն:

Թուրքերը մի քանի անգամ եկան մեր տուն և պահանջեցին, որ մենք տանք նրանց փող և, եթէ ունենք, նաև զէնք: Նրանք ասում էին, որ նրանց զէնքը հատել է և նրանք պէտք ունեն նոր զէնքի: Մենք ի հարկէ ոչինչ չէինք կարող տալ:

Մի շրջանում սպանվեցին փողոցներում և մի քանի անհրաժեշտ, թէ անսակաւոր և թէ մահկանասակ հայեր: Մի բալուկ ես տեսայ եօթ դիակ: Նրանց մէջ կային կանանց և երեխաների դիակներ: Մի ուրիշ տեղ սպանել էին մի 60 տարեկան ծերունու:

Իմ ներկայութեամբ մի թուրք պատմում էր, որ ոստիկաններից մէկը տարել էր կողոպտողի մի մասը իր մօտ: Երբ նրան հարցնում են, թէ այդ ինչ է անում, նա առաքել էր, թէ տանելուց յետոյ մի և նոյնը չէ՛ արդեօք, թէ ով կը տանի: Եւ որպէս զի անկարելի լինի ճանաչել տան կարասիքը, նրա վերեւ թաւաշ պատառը դէն էր զլլտում—նորով փոխարինելու համար:

Ինձ մօտ պատմեց մէկը, որ տուել է 100 բուրի թուրքերին իր բնակարանը ան-փորձ պահպանելու, իսկ ինքը ընտանիքով տեղափոխվել է քաղաքի աւելի ապահով մասը: Շառախու թաղի կոտորածները սահմանափակ էին, այն պատճառով, որ գլխաւոր դէպքերը կատարվում էին այն տեղերում, ուր մարդկանց անց ու դարձը մեծ էր փողոցներում և ուր կողոպտուող աւելի արժէքաւոր էր:

VIII
Փետրվարի 7-ին առաւօտեան ժամը 10-ին ես կանգնած էի իմ նաւթի պահեստում, որը գտնվում է Բալթայա մօրակայա փողոցում: Նկատելով, որ փողոցով անց ու դարձ անողները նման էին ամենօրեայ խաղաղ ամբոխին, ես դուրս եկայ, նպատակ ունենալով տեղեկա-նալ ժողովրդի փախուստի մասին: Հենց ոտքս շեմքից դուրս դնելու պէս, մի ծեր մարդ, որի ազգանունը և ով լինելը չեմ իմանում, ինձ ասաց. «Ի սէր Աստուծոյ, որդեակս, շուտ դուռը կհարկաւ և ներս փախի, որովհետեւ Շառախու ճանապարհում թուրքերը կոտորում են հայերին, որի պատճառը չը գիտեմ: Այս րոպէս իմ աչքի առաջ մի քանի մարդիկ սպանելուց յետոյ, ընկեցին մի կնոջ, որին հրապարակի մէջ քաշելով, 6 թուրք միաժա-մանակ արձակած ատրճանակներ գնդակնե-րով վայր գլորեցին: Ծերունու պատմելով

ինքը հաղիւ հաղ կարողացել էր փախչել ձիա-բարով: Այդ ծերունին գնալուց յետոյ եկաւ մեր աղախինը, որին ուղարկել էին ինձ մօտ իմ ծնողները, աւելով, թէ գնա ասա, որ տուն չը գայ, որովհետեւ մեր տան մօտ թուրքի խա-նութիւն դռանը 7 պարսիկներ, թուրք զինված բերդականներով և մեր դիւրնիկը ատրճանա-կով կանգնած, սպասում են: Յետոյ նա աւել-լացրեց, որ նրանք իմ աչքի առաջ սպանեցին 8 հայ, ու հիմա էլ սպասում են նորանոր օրսերի:

Տեսնելով որ կանգնել տեղումս վտանգաւոր է, ես իսկոյն փախեցի դուռը և աղախինն հրա-մայեցի գնալ տուն աւել, որ իմ կողմից անհոգ լինեմ: Մի քիչ առաջ գնալով, սկսեցի բոլոր ինձ հանդէպ եկողներին հարցնել, թէ արդեօք կարելի է յուսալ ապահով տուն հասնելու (Մեր տունը գտնվում էր Տատարակայա և զինադիւրիսկայա փողոցների տեղիւնում, որը պատկանում է Աբաս Ախունդովին): Հանդի-պողները բոլորն էլ պատասխանում էին, որ ձեր տեղը շատ վտանգաւոր է և աւելի լաւ կանէք եթէ բոլորովին չը գնաք:

Անցնելով Տարօփայա փողոցը, գնացի պ. Կաշիկի կօնտորի դռան առաջը կանգնեցի, որտեղ հաւաքված էր մեծ բազմութիւն, որի մեծամասնութիւնը կազմում էին աշակերտներ և աշակերտութիւններ: Մի քանի բազմաչափ դրանց մօտ կանգնելուց յետոյ, ես պարզ նկա-տեցի, թէ ինչպէս պարտաւիտից վեր, Բազար-նայա փողոցում մի խումբ բազմութիւն բաղ-կացած պարսիկներից, (մեծամասնութիւնը համբաւներ) բոլորը զինված հրացաններով և ատրճանակներով, արձակվում էին ամեն պա-տահած հայերի վրա և սպանում: Երկիւղեցի մենք բոլոր ներս խոժեցինք պ. Կաշիկի կօնտորը մտածելով թէ մի գուցէ նկատեն որ այստեղ հայեր կան կանգնած, յարձակվեն վը-րաներ: Ինձ մօտ կանգնած, ալեքսանդրապո-լի մի հայ երիտասարդ, որը ըստ երեքշաբթի զինւոր եղել էր, ասաց, որ մեր պոլկում մի-միայն բաւական սարկաւայի ժամանակ կարելի է տեսնել այսքան փամփուռներ բանեցնել:

Պ. Կաշիկի կօնտորում ես մնացի ամբողջ 1 1/2 ժամ և նկատելով, որ ժողովուրդը, որը գնաց, որն էլ մտադիր է գնալ իրանց տները, ես ևս վստահացալ դուրս գալ և գնալ: Դուրս եկայ, 50 քալաչափ առաջ գնացի մինչև պ. Վիտտոլինսկու դեղատան մօտ: Այնտեղ կանգ-նած էին մի քանի անձնաւորութիւններ, որոնց թվում և դերասանուհի տ. Փոտանձեմը: Տե-կինը նկատելով, որ ես ուզում եմ առաջ գնալ, զգուշացրեց ինձ անելով, մի գնացե՛ք, երբեք սարգ. եթէ անցա՛ք, ես ինքս էլ կը գնալի: (մեր երկուսիս տներն էլ իրար մօտ էին և պատկանում էին մի մարդու):

Մի քանի օր ժամ կանգնեցի դեղատան ան-կիւնում, բայց երկիւղեց սրտատանի ներս ընկալ դեղատան, երբ նկատեցի 100-ից աւել պարսիկներ բոլորը զինված, ուսու զրաւելով վազեցին դէպի մեր կողմը, միաժամանակ հրացանները և ատրճանակները կրակելով: Մի քանի հայ երիտասարդներ, որոնք ատրճանակ-ները ձեռքերին դեղատան դիմաց կանգնած պաշտպանվում էին, նկատելով պարսիկները այդ յարձակումը դէպի հայ ամբոխը, նրանք էլ իրանց կողմից յարձակում գործեցին պար-սիկներին վրա: Վերջիններս նկատելով այդ ութը հոգի հայերի ոգևորված ու վրէժնալի-թեամբ լցված սրտերով յարձակումը, թողնե-լով մի հատ սպանված և մի հատ էլ վիրա-ւորված հետները վեր առնելով, թողին յետ փախաւ:

Պարագետի մէջ այդ ժամանակ զինւորները ամբողջ օրը կանգնած միայն հանդիսատես էին և չէին խառնվում գործին: Վերջապէս մի ժամ էլ դեղատան մէջ մնալով, ես նկատեցի, որ դիմաց փողոցի մէջ տեղը, չը գիտեմ որտեղից, յայտնվեցին մօտաւորա-պէս 15 զինւորներ, որոնց թու-ւ-ւ ոստիկա-նապետի օգնական Սուլթանովը, Բաւական ուրախութեամբ պատճառեց ինձ դրանց ներկա-յանալը, յուսալով թէ նրանց կը խողոված ու նրանց առաջնորդութեամբ կը գնաւ տուն: Այդպէս էլ արի, խնդրեցի առաջնորդել, բայց և մերժումս ստացայ:

Այդ իսկ րօպէին մի և նոյն տեղը եկաւ ոս-տիկանապետը երեսնաչափ կողակիւններով: Մի և նոյն միջօրեայ նրանից ես ստացայ:

Տեսնելով որ ոչ մի տեղից յոյս չը կայ, վեր կացայ շարունակեցի ճանապարհու: Ինձ մնում էր ընդամենը 200 քալ փոխել և ես արդէն տանը կը լինէի: Գնացի: Կրկնայա փողոցով ճանցնելուց յետոյ հասայ Տատարակայա փողո-ցը և յետոյ մի կերպ ընկալ տուն, որտեղ

ծնողն
ղաղն
Նոյն
հայա
տից
տայ
բում
հեռա
մի վ
էին
մար
ես
ցե
Աբաս
հե
խոտ
նրան
դակն
մի զ
Այդ
կաց
ներ
դուր
առա
վեր
կար
ոստ
ուս
բան
մէկ
այդ
հայ
սեղ
րեկ
չը
գնա
այն
նայ
թու
ամ
թիւ
ամ
յայ
Իմ
զում
թա
խան
Բա
ԲԱ
51) սպան
ված
ձայ
րեան
55) Ս
գիւ
թուր
աւոր
դիւր
րոմ
Ստե
նու
համ
Յար
նոր
յան
Շուր
Գրե
պի
24
66) Ս
ԲԱ
1) ներ
պա
2) տու
3) հետ
4) բա
5) նե
6) նա
7) բն
կար
4) նե
5) նե
6) 300
9) զե

հետև ձեռնարկը հանդիսանում էր ինչպես որ աղա-
ղակներով:
Նորից օրը ժամը 4 ին կէս օրից յետոյ, մեր
հայաթում մի աղմուկ բարձրացաւ: Լուսամու-
տից դուրս նայելի տեսայ, որ մի հայ ասո-
տային ծառայողը նստածնայ աղմուկներով, ձեռ-
քերով թղթեր բռնած, չէր գիտած նամակ թէ
հեռագիր, փախել էր մեր հայաթում ապրող
մի վրացու տուն: Պարսիկները նրան դուրս
էին քաշում վրացու տանից հայտնելով: Ոնց
մարդը աղաչում էր ստիպել: Ինչ միջոցում
ես խեղճ մարդ եմ, 4 երեխայ ունեմ, խղճա-
ցե՛ք: Այդ ժամանակ ներս եկաւ տան տէրը
Աբա Բախտիարը, որը խնդրում էր չը սպա-
նել: Աբա Բախտիարը բաւարարութիւն տուին,
խոստանալով չը սպանել, բայց անգութները
նրան դուրս տանելուն պէս 4 երեխաները
դռնից դուրս վաղը գլորեցին խեղճ մարդուն, որը
մի զարհուրելի ձայն հանկուց յետոյ լսեց:
Այդ գիշերը անով դողով, բայց անքուն անց-
կացրին: Հետեւեալ օրը մի և նոյն որոտում-
ները, մի և նոյն հրացանաձգութիւնները,
դուրս գալու հնար չը կար: Իսկ չորեքշաբթի
առաւօտեան մտածեցինք, որ այսպէս մնալով
վերջը մենք էլ մի քանի գնդակներով բաժին
կարող ենք լինել, ուստի վճեցինք մի կերպ
տանից դուրս գալ: Որովհետեւ մեր աղախինը
ուս կին էր և չէր վախճում, ուղարկեցինք
բան. նա բերեց երկու կողակներ, որոնցից
մէկն էլ մեր թշուառ բաղդից թուրը էր: Երբ
այդ բանը նկատեց մեր դռնապանը, իսկոյն
հայաթ ներս վաղցեց ատրճանակը ձեռքում ա-
սելով: չը համարձակվէր դուրս գալ: Մայ-
րիկս դիմացը կանգնեց լայն եղաւ աղաչեց, որ
չը խեղճ. բայց նա ասում էր մայրիկիս, դու
գնա, գո՛ւ գնա դուրս: Իսկ կողակները դռնից
նայում են: Վերջը նրանցից ուսը ասաց
թուրքին, շուտ վեր ալի ձիուց և գնա բռնիր
այդ գաղանին: Բայց թուրքը չէր ուզում վեր
գալ ձիուց, վերջը մի կերպ համաձայնեց, և
վայր թշաւ միմիայն այն ժամանակ, երբ մայ-
րիկս թուրքին բռնեց՝ ես, հայրիկս և փոքր
եղբայրս արգէն դուրս էինք եկել, ու յետոյ
էլ եկաւ մայրիկս: Ահա այդպիսով կարողա-
ցանք այդ բանտից ազատվել և գալ բարեկա-
միտ տուն: Գալով այստեղ, ես շնորհակալու-
թիւն յայտնեցի կողակներին, տալով նրանցից
ամեն մէկին հինգական բուրբի փող, որոնք
յայտնեցին դժգոհութիւն, թէ քիչ է:
Իմ հարցիս, թէ ինչո՞ւ, երբ դիմորհելու ու-
զում էր ինձ խփել, դուք չարքեղեցիք, զինա-
թափ անել խո՞ւ կարող էիք: Նրանք պատաս-
խանեցին, որ չէ հրամայված:
Տ. Միք.

Բագու.

ԲԱԳՈՒԻ ԿՈՏՈՐԱՆԻ ՀԱՅ ԶՈՂՆԵՐԻ ՅՈՒՑԱԿԸ

(Շարունակութիւն)

51) Յովսէփ Պողոսեան Աղապան, 53 տ., բազմեցի,
պաշտօն. 52) Սիմէոն-Նոր օրիկ, 20 տ., սպան-
ված. 53) Սեդրակ Սիմէոնեան Յովսէփեանի, Գան-
ձակ քաղաքից, 18 տ., սպանված. 54) Գրիգոր Շամի-
րեան Սամսոնեան, Գանձակ քաղ., 17 տ., սպանված.
55) Սիմէոն Արեւիկեան Սարգիսեան, 53 տ., թիֆլիս-
ցի, սպանված. 56) Կարապետ Մարտիրոսեան, 34 տ.,
Խորհրդայնական, Վան քաղ., սպանված. 57) Պաշ-
տուր Գրիգորեան, Գանձակ, սպանված. 58) Սարգիս Պողոսեան Պո-
ղոսեան, 19 տ., Գրիգոր գիւղից, սպանված. 59) Սեդրակ
Սեդրակեան Մարտիրոսեան, 20 տ., Նիշ գիւղ.,
Նուր գաւ., սպանված. 60) Ալեքսանդր Ենիգորսեան
Համբարձումեան, 21 տ., շամսոնից, սպանված. 61)
Յարութիւն Յովսէփեան, 23 տ., Օրգանի գիւղ.,
Նոր-Բաղապան գաւ., սպանված. 62) Սարգիս Արա-
պեան Տէր. Մանուկեան, 23 տ., Տրնապարզ գիւղ.,
Նուր գաւ., սպանված. 63) Սուլէյման Միքայելեան
Գրիգորեան, 18 տ., Նոյն գիւղից, սպանված. 64)
Լեւոն Գրիգորեան Կարապետեան 23 տ., Նոր-Բաղապ-
ան, սպանված. 65) Երեմիա Պաշտօնեան Երեմիեան, 24
տ., Տոփալեան գիւղ., Գեօքչալի գաւ., սպանված.
66) Սարգիս Գալստիսեան, 73 տ., շուշեցի սպանված:
(Կը շարունակվի)

ԲԱԳՈՒԻՄ ՎՆԱՍՎԱՆԻ ՏՆԵՐԻ ԵՒ ԽԱՆՈՒԹ-
ՆԵՐԻ ՅՈՒՑԱԿԸ

Շամսախու փողոց

1) Կողոպտված է Գոգարեանի բնակարանը: Վնա-
ները չեն պարգրված՝ տանտիրոջ բացակայութեան
պատճառով:
2) Կողոպտված է Կարապետ Կոլայեանի գինե-
տունը: Վնաները չեն պարգրված:
3) Կողոպտված է Յարութիւնեանի լապտերի ար-
հեստանոցը: Վնաները չեն պարգրված:
4) Կողոպտված է Միքայէլ Աղբէրեանի կողակա-
րեան արհեստանոցը: Վնաները անյայտ:
5) Կողոպտված է Ոսկանեանի բնակարանը: Վնա-
ները անյայտ:
6) Կողոպտված է Մնացականեանի բնակարանը: Վն-
աները անյայտ:
7) Ջալալեանի տանը, № 23, սպանված է Եռչու-
նեանի Պետրոս Արսէնիան Վարդանեանի, որի բնա-
կարանը կողոպտված է: Վնան, ինչպէս յայտնի է
կլին, 8000 ռուբլի:
8) Փոշաբեանի տանը, № 21, կողոպտված է շամ-
սեանի Ստեփան Մարտիրոսեանի գինետունը: Վնա-
նը 300 ռուբլի:
9) Զնապիր Ջալալեանի տանը, № 30, իջը-
ղեցված է: Տանտէրը բացակայ: Վնաները անյայտ:

2-րդը Պարսիկնայի փողոց
10) Սեդրակ Մարտիրոսեանի տանը, № 32, կո-
ղոպտված է, իսկ տանտէրը սպանված: Վնաները ան-
յայտ:
11) Ալեքսանդր Մարտիրոսեանի տանը, № 34, կո-
ղոպտված է: Վնաները անյայտ:

Վիեզրնայի փողոց
12) Գրիգոր Ստեփանեանի տանը, № 41 և նրա
գինետունը կողոպտված է կողոպտված են, տանտէրը
սպանված: Վնաները անյայտ:

4-րդ Պարսիկնայի փողոց
13) Իվան Մամիկոնեանի տանը շարգրված է կո-
ղոպտված է: Վնաները անյայտ: Այդտեղ ապրողներից
— Նրա եղբայր Տիգրանի գինետունը ու բնակարանը
շարգրված է կողոպտված են, Գրիգորեան բնակարանը,
նոյնպէս, Նապարեանի՝ նոյնպէս, Նապարեանի՝
նոյնպէս, Շաֆիրովի՝ նոյնպէս Մամիկոնի (ուսու-
ցի)՝ նոյնպէս և Շաքարեանի՝ նոյնպէս: Վնաները
չեն պարգրված:

(Կը շարունակվի)

Կ Ա Տ Ա Ր Վ Ե Ց...

Դեռ փետրվարի 6 ն էր, որ քաղաքից հե-
ռախօսը գուժեց տաննակ սպանածներին ու
մի քանի տաննակ վերադարձներին աղէտը:
Իսկ 7-ին արդէն Բալխանի հասաւ քաղաքի
հառաչանքը. թուրքերը կոտորում են հայերին...
Բալխանին դողաց. հաղաւոր անգէն-ան-
պաշտպան մշակներն արգէն գգում էին զքը-
րուս, արեւան հոտով հարբած թուրք ամբո-
խի մահաբեր շնչառութիւնը և միմեանց ա-
կանջի փսփոսում էին, թէ ինչպէ՞ս ազատվին
այս արհաւիրից մղձաւանջից... քաղաքում կո-
տորում են հայերին, Բալխանին էլ վտանգի
մէջ է. որտեղ պաշտպանվիլ—այնտեղ, թէ
այստեղ...

Փետրվարի 8-ը, 9-ը մինչև 10-ը, այս չորս
օրը չորս երկար տարիներ էին Բալխանում
համար. քաղաքից եկած լուրերը հրեշտակ
փեր ընդունելով յուզում էին հաղաւոր սըր-
տեր. այս ինչ տեղում հայերը շարգեցին, այն
ինչ թաղում թուրքերը կոտորեցին, Բիբի-
ձէյրաթից հայերն օգնութեան են եկել, Սա-
բունջիլի, Բալխանում թուրքերը զինւած քա-
ղաք գնացին,—այդ տեսակ հաղաւոր լու-
րեր գալիս ու սարսափեցնում էին մեզ, ինչ
կը լինի այդ երկու ագգերի ընդհանրած վեր-
ջը. իսկ եթէ Ազնիւօնեան թերակազմու բազ-
մաթիւ թուրքերը յարձակվին Բալխանին
վրա...

Ամսի 8-ին թուրքերը, խուճ-խուճ զին-
ված, կտորեցին Բալխանի զիւլաւոր փողոց-
ներն ու բոլոր անցուղաքձ անող հայերին ըս-
կանցին խուզարկել, գէշերը վերցնել, վե-
րաբիւ, ժամացոյց հանել, ծծեմ, վերադարձ
ու մէկ-մէկ էլ սպանութիւններ անել: Դրա
հետեւեան այն եղաւ, որ հայերը փակվեցին,
այլ ևս փողոցներում ոտը չընկու համար: Ե-
կան, հաւաքվեցին երկուհարկերի չափ կին,
երեխայ ու տղամարդ՝ մեր գործարանի բակը
ու մի կերպ տեղադրվեցին բնակարաններում:
Պաշարումը կատարեալ լինելով՝ ալիւրի պատ-
րաստութիւն տեսանք, ինքներս էինք հաց
թխում. խաւովք գնալու հնարաւորութիւն
չկար և իսկի խաւովքներ էլ չկային, այս մի
քանի օրվայ մէջ թալանել էին բազմաթիւ
խաւովքներ, մնացածն էլ բաց անելու ոչ ոք
ախորժակ չուներ: Այս ու այն կողմից լուրեր
էին բերում, թէ՛ գիշերս մեզ վրա յարձակու-
միտ լինի. բարեբախտաբար՝ չեղաւ այդ
յարձակումը. եթէ լինէր վախճանը սարսափեց-
նող պիտի լինէր...

—Այս ինչ բան է, ինչու համար եղաւ.—
շարունակ հարցնում էին բանտերները. ինչ
կարող էինք պատասխանել, երբ մենք ինք-
ներս ապուշ էինք կտրել: Թուրքերը զինված
ման են գալիս փողոցներում, կոտորում են պա-
տահաձ հայերին, իսկ զինուորները կատա-
րեալ սառնասրտութեամբ նայում են այդ բո-
լորին և համաշփ քայլերով այս կողմից միւս
կողմ անցնում: Այդ բոլորը տեսնելուց յետոյ,
ինչ պատահանի կարող էիք ապա...

Ամսի 9-ին մի անտճամանակ փողոցները մնա-
ցին հայերի տրամադրութեան տակ, ստիպե-
ցին և, համեմատաբար շատ կորուստներ ու-
նեցան: Բայց կէսօրից յետոյ հաշտութեան
ձայներ հասան և սպանութիւնները դադարե-
ցին, գոնէ ըստ երևոյթին...

Մտքերս շփթված են, հոգիս խռոված և ըն-
լոր գէպերն էլ նկարագրելու տրամադրու-
թիւն չկայ: հաշտութիւնն ընկել է. մտքերը
հեղձնեմ խաղաղում են, միայն մի հաց
սարսափելի ծամածռութիւններով մեր առջ
ցցվել է և մենք մեզ ու մեզ հարցնում ենք.—
այս ինչ փոթորիկ էր, որտեղ է աղբիւրը...
չէ որ երբէլ թուրքերի հետ խնդունքեւ բա-
րեւում էինք և միմեանց պատահելուց, ի տրտէ
եղբայրաբար խօսում միմեանց հետ, դուրսը,

ծիծաղում... երբեք է այս. եթէ երբ է, հապա-
այն ինչ դիակներ են նաւթարդիւնաբերողնե-
րի հիւանդանոցում շարիշար դրած, որոնք ոչ
թէ դիակներ են, այլ մասկոյտեր:

Քանի օրերն անցնում են, փաստերն էլ կա-
մաց-կամաց դուրս են լողում տակից: Փիթօսի
և Կասպեան ընկերութեան բանուորների կո-
տորածն ինչից առաջացաւ. անս թէ թուր-
քերն ինչպէս են պատասխանում դրան: Երբ
հայ և թուրք հողերակալները միասին նաւթ-
արդիւնաբերողների Բալխանին հիւանդանո-
ցում միմեանց հետ համբուրվելու նշաններ
էին անում և ժողովաբին խաղաղութիւն քա-
րոզում, յանկարծ Բամանի գիւղը մի տեղից,
որի անունը տալ չենք իշխում,—լուր են ու-
ղարկում, թէ հայերը խփեցին ու սպանեցին
թուրք հողերակալներին մէկին. զրգոված
գիւղացիները վրա են թափվում ու կոտորում
անպաշտպան, անզէն բանուորներին...

Մարտի 1-ը բանտերը փախչում են, Ման-
թաշիկի գործարանում աղաստանում, անս
նորից լուր են ուղարկում Զարաթ գիւղի
մարդկանց, թէ Մանթաշիկի գործարանում
հաւաքվել են հաղաւոր զինված մարդիկ ու
պատրաստվում են գիշերը վառել, կոտորել
Զարաթիցներին. իսկոյն գետնի տակից բուս-
նում է 300 բերդանկա և անթիւ փամփուշ-
ներ, Մաշտաղից նոյնպէս գալիս են ու միա-
նում դրանց հետ, ապա խորհուրդ կազմելով
որոշում են.—նախ վառել նաւթի հաղիւն-
ները, ինչքան որ կայրվի մարդկանցից, խօ-
կայրվին, մնացածն էլ, եթէ ցանկանան փախ-
չիլ ազատվելու համար, ապա կոտորել նրանց,
դարբասից հեկու ժամանակ: Բայց Զարաթից
մի քանի խօսք, աղբիւրի թուրքեր առաջ են
անցնում և սկսում նախատել, թէ՛ ուրիշ խն-
քով են ընկել ու միմեանց արիւն թափում.
—նախ սպանեցէք մեզ, ապա գնացէք հայերի
վրա...ասում են նրանք և զրգոված ամբողջ
հանգստեան են, անկատար թողնելով հրե-
շային միջնադարից, ծրագրի մի կտորը...
Այս բոլորը թուրքերն են պատմում և ու-
րիշ շատ բաներ են պատմում, պատմում.
այնպիսի բաներ, որ մարդկանց կամ գոնե-
ցնել կարող է, կամ...

Կատարվեց... և այժմ էլ, հաշտութիւնն ընկ-
նուց յետոյ, էլ Բալխանի մնալ չեն ուզում.
հայ, թուրք, ուսու, միմեանցից վախճալով,
փախչում են, նոյն իսկ շատերը թողնելով
իրանց ստանալից ոտձիկները. շատ տեղեր
գործերը կանգնած են, շատ տեղեր էլ միայն
ցերեկն են բանում, վախճալով, որ գիշերը
այս կամ այն կողմից յարձակման կենթարկվին:
Մ. Տէր-Դանիէլեանց
Բալխանի.

ԹԱՏՐՈՆ ԵՒ ՍԻՄԵՆՏՈՒԹԻՒՆ

(Ներկայացումներ Բագուի զնապահների օգտին.—Դե-
րասան Միքայելի բեմադրութեամբ.—Կոստանեանի կոս-
ցերտը)

Վաղը, երկուշաբթի Դանիէլ օպերային
խումբը Բագուի զնապահների (դոյն կը ներ-
կայացնէ Զալուսիսու Վեգիլի Օնիգիլ) օ-
պերան:
Այսօր Թիֆլիսի ժողովարանում լինելու է
սիրողների խմբի Բէթսաօր՝ Դ Միրալիանցի
բեմադրութեամբ Պ. Միրալիանցը վաղուց յայտնի
է հայ հասարակութեանը իւր լուրձ գերասան:
Այս տարի նա վառում է ժողովարանի սի-
րողների բէթսաօրի պաշտօնը:

Պ. Միրալիանց լոկ բէթսաօրական պաշտո-
նից դուրս օւղակել է խմբին ձրի մասնակ-
ցութեամբ և թարգմանական պիէսներով: Այ-
սօր էլ նա առաջ է բերում իր բեմադրութեան
մար մի նոր պիէս «Միքիթիկան» ծագւելու
հեղինակութիւններից, որը համարվում վրաց
թատերական գաղանկութեան մէջ Գ. Սու-
ղեկեանից հետեւող և որի մէջ նկարագրած
ունի մեր խաւերը: Յուսով ենք որ ժողովարա-
նի հայ հասարակութիւնը և սիրողների խում-
բը ամեն կերպ կը նպաստեն ներկայացման
աշուղթները բարձրագոյն և ներթափանց վար-
ձաարիւր իր անձնուր մշակին, մասնաւոր
որ եկամուտի 20 % յատկացվում է բագուի
աղէտի զոհներին:

II
Փետրվարի 9-ին Մոսկվայի արտիստական
ակմբանոցի դաշինքում կայացաւ Արշակ Կոս-
տանեանի կոնցերտը:

Մի կողմից կոնցերտի ձուք ծրագրելը, միւս
կողմից պ. Կոստանեանի անունը գրաւել էին
այդ երեկոյ Մոսկվայի հայ հասարակութեան
ամենամեծ մասը: Կոստանեանի կոնցերտը հայ-

կական երեկոյթի բնաւորութիւն ունէր: Կոս-
ցերտին շուք էր տալիս իր մասնակցութեամբ
յայտնի երգչուհի հայուհի Տէրեան-Ղորա-
նեան:

Արտիստի երգիչները աշխարհում հայ ներ-
կայացուցիչներ թիւը մի ձեռի մասնակցի վրա
է համարվում: Իսկ բոլորի շարքում, գոնէ այս
րոպէս իբրեւ shenon՝ հրապարակի վրա Կոս-
տանեանի անունն է փայլում: Իսկ եթէ Տէ-
րեան Ղորանեանի հետ միացնէք և Պապա-
եանին, այն ժամանակ կը ստանանք երգչու-
հիներ մի զոյգ, որ չէ ունեցել իր նախորդը,
չունի և ժամանակակիցը:

Արտիստական ակմբանոցի դաշինքում
Կոստանեանի կոնցերտն անցաւ շատ աղոյ:
Կոստանեանին ու Տէրեան-Ղորանեանին
հանդիսականներն ընդունեցին բուռն ոգեւո-
րութեամբ, երկար ծափահարութիւններով:

Կոստանեանի ձայնը այդ երեկոյ սովորա-
կանից աւելի մաքուր ու աւելի վառ էր հնչե-
լում և շատ խոր տպաւորութիւն էր թողնում
հանդիսականների վրա:

Հասարակութեան ոգեւորութիւնը գագաթ-
նակէտին հասաւ, երբ հնչվեց «Կոնստանտին»
կուգառն:

Նւ մեղեդին ճիւղ մայրենի լիւց մանկու-
րեան օրեր:

Յիշեց... Ամենքն էլ, յիշաւ, կունկն են որո-
նում, ամենքն էլ հետեւ տեղից են եկել, կա-
րօտ ունեն սրտերում, «խարբիկ» են ուղում:

Յոյցերին վերջ չը կար: Կոստանեան ար-
ժանի յարգանքները վայելեց, հայոց երգերով
էլ վերջացաւ կոնցերտը և ամենքը շատ գոհ
թողեցին արտիստական ակմբանոցի դաշինքը:
Ա. Կ.

ՆԱՄԱԿ ԾՈՒԼԱՎԻԻԹՑ

Փետրվարի 13-ին

Շուկալերի հասարակութիւնը, լսելով Բա-
գուի պատահած սոսկալի եղբայրասպանու-
թեան աղէտը, որին զոհ են գնացել զիւլաւո-
րապէս արհեստաւոր և բանուոր դասակարգը,
այսօր ս. Մեսրոպ եկեղեցում հողահանգիստ
կատարեց յիշալ զոհերի յիշատակին, որից
յետոյ գիւղացիք խնդրեցին ինչ իրանց կող-
մից դրամական նուէրներ ընդունել որբացեալ
ընտանիքների համար: Ձը նայելով, որ նուր-
բատները շատերը իրանք էլ կարօտ են
նուրբատութեան, մասնաւոր քան գաղթա-
կան չքաւոր հայեր, այնուամենայնիւ նուրբա-
տութեան գումարը հասաւ 250 ռուբլի 76
կոպէկի: Իսկ հասարակութիւնը խնդրեց հա-
սարակական դրամաւորում եղած բարեգործա-
կան նպատակով 200 ռ., որի 50 ռուբլի բու-
ժանվել էր Զորահնէր թաթախման երեկոյեան
տեղիս չքաւոր դասակարգին, մնացել էր 150 ռ.,
միացնել վերջ յիշած գումարի հետ և քնդա-
մենը 400 ռուբլի 76 կոպ. խմբագրութեանը
ուղարկել և խնդրել, որովհետեւ զոհերի շատ
փոքր մասը թուրքեր են, որոնց մէջ անկող
զոհեր էլ կը լինեն, ուստի վերոյիշեալ գու-
մարից երեք հարիւր ռուբլին հասցնել Բ. գու-
րահատաւոր և բանուոր հայ որբացեալ ընտա-
նիքներին, իսկ 100 ռուբլի 76 կոպ. թուրք
որբացեալ ընտանիքներին: Շուկալէն էլ
հագում իր բանտերից մի զոհ և տուել
նախկին զինուոր Բագրատ Պետրոսեանց, որի
մարմինը ընկերները բերին և վաղը հողին կը
յանձնան:

Ն ու ի ռ ա տ ու Ն ե ի ռ ը:

Իշխ. Ա. Արզուման, Ա. Մալիկեան, և
յնիքներ, տ. Մ. Կողբեցեան—5-ական ռ.,
Ի. Բ. Բաւաղեան, Կ. Զ. Եսայեան, Ա. Սե-
րեան, Վ. Միրաբեան, Ա. Բարսեղեան, Բ.
Մեհրաբեան, Ա. Յարութիւնեան, Մ. Միրաբեան
—3-ական ռ., Բ. Տէր Պողոսեան 2 ռ. 50 կ., Մ. Ս.
Հ. Ղուբանցի, Մ. Դանիէլեան, Ա. Մարգի-
սեան, Բ. Մամիկոնեան, Ե. Մեղեան, Ե.
Սուրբաբեան, տ. Մ. Մեհրաբեան, Ս. Զիւլիան,
Մ. Մաթեոսեան, Մ. Յարութիւնեան. տ. Վ.
Միրաբեան, տ. Ե. Բարսեղեան, Մ. Բարսե-
ղեան, տ. Կ. Մեհրաբեան, Գ. Զ. Զարգարեան,
Ա. Ղուբեան, Մ. Ա. Ղարապետ, Մ. Տէր Յա-
րութիւնեան, տ. Ս. Յ. Միրաբեան, Մ. Աղա-
մեան—2 ական ռ., Ե. Բուրախեան 1 ռ. 10 կ.,

Ա. Ղուկաս, Մ. Մխիթարեան, Ղ. Բ. Տէր-
Գրիգորեան, ա. Օ. Ղուկասեան, Մ. Տէր-Ղա-
զարեան, Ա. Յակոբեան, Մ. Պատառեան,
Գ. Նազիրեան, Մ. Մելիք-Աղամեան, Ս. Ղա-
րապետեան, Մ. Մարգարեան, Ն. Թորոսեան, ա.
Ա. Թորոսեան, Մ. Մելիքեան, Բ. Յ. Չո-
րանեան, Ա. Վարդանեան, Մ. Օ. Ղուկասեան,
Յ. Մարգարեան, Բ. Մելիքեան, Թ. Մելիք-
եան, Մ. Ղազարեան, Մ. Գ. Ղազարեան,
Շ. Մարգարեան, Ա. Ղազարեան, Վ. Տէր-Յակոբ-
եան, Չ. Կարապետեան, ա. Գ. Վարդանեան,
Ա. Նազարեան, Մ. Բուդաբեան, Կ. Տէր-
Պողոսեան, Գ. Կարապետեան, Ա. Փափա-
գեան, Յ. Մարգարեան, Յ. Մելիքեան, Պ. Սա-
ղաթեան, ա. Օ. Բաղդասարեան, Ե. Բաղդասարեան,
Վ. Յարութեան, Գ. Ղազարեան, Մ. Չի-
րինգեան, Մ. Մելիքեան, Գ. Մկրտչեան, Գ. Սարգիսեան, Գ. Մարգարեան, Գ. Բաժա-
րեան—1. Կապու ը, ա. Ն. Արեանց 80 կ., Ա.
Արքայեան, Մ. Անտոնեան—60. Կապու կ.,
Թ. Տէր-Յակոբեան, Ե. Սաղաթեան—55 Կա-
պու կ., Պ. Գրիգորեան, Ս. Սարգիսեան, Ս. Սու-
րբազան, Մ. Մելիքեան, Յ. Մարգարեան, Թ. Օլա-
գիսեան, Ա. Գառնիսեան, Գ. Ղուկասեան, Ա.
Ղազարեան, Գ. Ղազարեան, Ա. Յարութեան,
Մ. Մարութեան, Ս. Ղազարեան, Գ. Ղուկասեան,
Ս. Գրիգորեան, Ո. Յարութեան, Ս. Տէր-
Ասատուրեան, Յ. Մարգարեան, Ա. Ղազար-
եան, Մ. Սարգիսեան, Մի. Երանի երեխանե-
րեց, Գ. Մարգարեան, Գ. Գրիգորեան, Ա. Ղազար-
եան, Ս. Ղազարեան, Օ. Մարգարեան, Յ. Շահան-
եան, Բ. Կիւրապետ, Ս. Սարգիսեան, Պ.
Արքայեան, Մ. Մարգարեան, Մ. Մելիքեան,
Ա. Չորանեան, Յ. Բոգդեան, Ս. Մարգարեան,
Կ. Յովսէփեան, Գ. Մարգարեան, Տ. Ղազար-
եան, Վ. Յարութեան, Գ. Յարութեան, Ս.
Չորանեան, Ս. Արքայեան, Ղ. Ղազարեան, Վ.
Ոսկանեան, Ս. Ղազարեան, Վ. Չիւրիսեան,
Թ. Ղազարեան, Ս. Մարգարեան, Մ. Յով-
հաննիսեան, Ա. Գրիգորեան, Մ. Մարգարեան,
Վ. Ղազարեան, Յ. Պատառեան, Ս. Յովհաննի-
սեան, Մ. Մարգարեան, Ա. Գառնիսեան, ա. Ա.
Վարդանեան, Շ. Բաղդասարեան, Գ. Շաղա-
րեան, Ս. Բաղդասարեան, Մ. Ս. Բաղդասարեան,
Ս. Բուդաբեան, Ս. Միքայելեան, Լ. Միքա-
ղեան, Գ. Շահանեան, Ս. Մելիք-Աղամեան, Ս.
Փափաղեան, Ա. Ղազարեան, Կ. Ոսկանեան, Կ.
Անտոնեան, Ե. Նազարեան, Գ. Ղազարեան,
Ա. Պատառեան, Մ. Պատառեան, Յ. Պատառ-
եան, ա. Ս. Մարգարեան, Ա. Արքայեան, Յ.
Վարդանեան, Ս. Ղազարեան, Ա. Գրիգորեան,
Յ. Աղայեան, Ա. Գրիգորեան, Կ. Բարաճա-
նեան, Ա. Երանիսեան, Գ. Բաժարեան, Ա.
Մարգարեան, Ա. Յարութեան, Մ. Արքայեան—
50. Կապու կ., Մ. Տէր-Սիմեոնեան 49 կ., Կ.
Աղամեան 45 կ., Օ. Տէր-Յակոբեան, Լ. Նա-
զարեան, Թ. Բաժարեան, Գ. Չորանեան, Ս.
Ղազարեան, Մ. Տէր-Ղազարեան, Գ. Ռեալեան-
եան, Ե. Գրիգորեան, Ա. Միքայելեան, Ե. Ան-
տոնեան, Ա. Արքայեան, Ս. Սահակեան, Վ. Յով-
հաննիսեան, Ս. Ա. Ղուկասեան, Գ. Սարգիսե-
ան, Ս. Անտոնեան, Ս. Թեմուրեան, Ս. Չիւ-
րիսեան, Գ. Մարգարեան, Ա. Չորանեան, Ա.
Արքայեան—40. Կապու կ., Յ. Նազարեան,
Գ. Անտոնեան—35. Կապու կ., Ս. Գա-
րնիսեան, Ա. Տէր-Յակոբեան, Ե. Սարգիսեան,
Գ. Յակոբեան, Ա. Անտոնեան, Ե. Տէր-Մար-
գարեան, Մ. Չորանեան, Կ. Յովհաննիսեան,
Ա. Սարգիսեան, Ե. Չիւրիսեան, Մ. Օ. Ղազարեան,
Ս. Թեմուրեան—30 կ., Ե. Մուլա Արքայեան,
Օ. Պատառեան, Մ. Տէմուրեան—25. Կապու կ.,
Կ. Բաղդասարեան, Ա. Գրիգորեան, Ե. Գրիգորեան,
Ս. Սարգիսեան, Ս. Սարգիսեան, Յ. Բաղդա-
սարեան, Կ. Բաղդասարեան, Պ. Միքայելեան,
Մ. Տ. Յանեան, Ե. Ղազարեան, Ա. Ղազարեան,
Գ. Օլաղիսեան, Ա. Ղուկասեան, Ս. Միքայելե-
ան, Ս. Միքայելեան, Ս. Սուրբազան, Ս. Յով-
սէփեան, Յ. Պատառեան, ա. Ս. Մարգարեան,
Յ. Չորանեան, Գ. Չորանեան, Պ. Շեղա-
գեան, Ա. Միքայելեան, Յ. Փափաղեան, Վ.
Մուլաղեան, Ս. Մարգարեան, Գ. Ներսիսեան,
Ս. Մարգարեան, Գ. Ղազարեան, Գ. Ղազարեան,
ա. Ս. Մարգարեան, Գ. Ղազարեան, Ս. Մու-
լաղեան, Ս. Միքայելեան, Ե. Ղազարեան, Մ. Տէր-
Յակոբեան, Պ. Շահանեան, Մ. Տէր-Մարգարեան,
Մ. Յովսէփեան, Գ. Արքայեան, Վ. Մարգարեան,
Մ. Սարգիսեան, Մ. Քիւրապետ, Ա. Մելիքեան,
Ս. Տէր-Գառնիսեան, Յ. Չորանեան, Ա. Բե-
գիսեան, Յ. Գրիգորեան, Ս. Կարապետեան, Ա.
Տէր-Պատառեան, Ս. Նեկոնոսեան, Կ. Մար-
գարեան, Յ. Յանեան, Գ. Գառնիսեան, Ա.
Չորանեան, Ե. Բաժարեան, Օ. Չորանեան, Ե.
Միքայելեան, Գ. Յովսէփեան, Ս. Չիւրիսեան,
Կ. Գառնիսեան, Ս. Անտոնեան, Մ. Անտոնեան,
Ա. Միքայելեան, Ս. Միքայելեան, Փ. Ղազար-
եան, Ա. Գրիգորեան, Գ. Ղուկասեան, Գ.
Գառնիսեան, Պ. Շիրիսեան, Գ. Բաղդասարեան,
Պ. Բաղդասարեան, Ս. Ղազարեան, Մ. Տէր Յա-
կոբեան, Մ. Տէր Յակոբեան—20. Կապու կ., Ա.
Թորոսեան, Մ. Միքայելեան, Մ. Սաղաթեան,
Մ. Չորանեան, Մ. Չորանեան—15 Կա-
պու կ., Ա. Ոսկանեան 12 կ., Ս. Տէր-Գառ-
նիսեան, Վ. Մարգարեան, Գ. Անտոնեան, Թ.
Տէր-Գառնիսեան, Ս. Սաղաթեան, Ա. Մի-
քայելեան, Բ. Շահանեան, Գ. Մարգարեան,
Վ. Չորանեան, Ս. Ղազարեան, Մ. Չորանեան,
Գ. Բոգդեան, Յ. Յանեան—10. Կապու կ.,
Տանուակերձ Վ. Միքայելեան

ՆՈՄԱԿ ՇՈՒՇՈՒՅ

Փետրվարի 15-ին

Բազուի կոտորածը սարսափ է ազդել և
շուշաններին:
Մի քանի օր առաջ մեր թիւի առաջնորդը
և թուրքերի զաւրի շնորհակալութեան հետե-
զիր ուղարկեցին Բազուի հայ և թուրք հոգե-
ւորականութեան և առաջնորդներին, որ աշ-
խատել են կոտորածը զաւարեցնելու Գա-
պատառեան էր այն հետազոտութեան, որ խի-
էին Բազուից տեղական հայ և թուրք ազա-
րեանութեան զգուշանալու, որ Բազուի աղե-
տը արձագանք չը գտնի և այստեղ:
Ամսիս 12-ին սրբազան առաջնորդը հետե-
զիր ստացաւ Վեհափառ Կաթողիկոսից՝ անյա-
պաղ միջոցներ ձեռք առնելու թիւում հայերի
և թուրքերի մէջ ուր և անակնկալ կերպով
սպանիլը ընդհարումների առաջն առնելու
համար, ներշնչել մուսուլման հոգևորականու-
թեան հետ միասին՝ ձեռք ձեռքի տուած՝ եղ-
բայական փոխադարձ յարաբերութեան ան-
հրաժեշտութիւնը երկու զարեան հարեաններին
մէջ և ամեն ջանք գործ դնել, որ այդ յարա-
բերութիւնը չը խախտուի:
Առաջնորդը հենց նոյն օրը շրջաբերական
արեց թիւի բոլոր գործակալներին և հետախի-
ր ուղարկեց Նուխու հոգևոր կառավարութեան,
պատուիրելով այս հայապետական հրամանը
առաջնել բոլոր զաւարեցնելու (Շուշի, Նուխու,
Լէյլաքան) և գիւղերում և յանապաղ ձեռք
առնել խօսքի և գործի անհրաժեշտ միջոցները՝
խաղաղութիւնը երկու հարեան ազգերի մէջ
անխախտ պահպանելու համար:
Հետեւեալ օրը, կիրակի, զաւարի հայ ժողո-
վուրդը հրավիրեց Ղազարեանց եկեղեցին,
որտեղ, պատարագից յետոյ, եղիւ քահանայ
Թարխանեան, առաջնորդի հրամանով, յայտ-
նելով ժողովրդին Վեհափառ Հայրապետի հե-
ռագիրը, զարգեց հարեանական համեմաշ-
խութեան և փոխադարձ յարաբերութեան ան-
հրաժեշտութիւնը:
Բայց զրանով չէր վերջանում գործը: Վե-
հափառի հետազոտի մէջ ասված էր «Եղբայրա-
կան համեմաշխութիւնը ներշնչել մուսուլման
հոգևորականութեան հետ միասին»: Ինչ եղա-
նակով այդ երկու հոգևորականութիւնը միա-
սին պէտք է համեմաշխութիւնը ներշնչելին:
Այդ հարցը լուծելու համար առաջնորդը երեկ
մի խառն ժողով գումարեց առաջնորդարա-
նում հոգևորականներից և զաւարի առաջա-
ւորներից: Ժողովը որոշեց այսօրվայ համար
մի ընդհանուր ժողով նշանակել զաւարային
միջնակարգութեան դահլիճում, հրաւիրելով
այնտեղ զաւարի հայ և թուրք ազգաբնակչու-
թեան և առաջնորդի ու զաւուր ներկայու-
թեամբ բացատրել երկու կողմի փոխադարձ
յարաբերութեան և խաղաղութեան անհրա-
ժեշտութիւնը:
Եւ անհայ այսօր, առաւօտեան 10½ ժամին,
զաւարային ինքնակարգութեան դահլիճը լցված
էր ամեն դասակարգի հայերով և թուրքերով:
Այդտեղ էր առաջնորդը, Ղազարեան, զաւարա-
ւորը, գաւառապետը, որ եկաւ ժողովը վերջա-
յայտեց իր վերջը Բազուի կոտորածի մասին,
յայտնեց Վեհափառ Կաթողիկոսի հետազոտի բո-
վանդակութիւնը, յայտնեց երկու հարեան
ազգերի աշխարհագրական, առևտրական, բնա-
կութեան, միասնակցութեան դրութիւնը և
զաւարայինները, նրանց հարեանութիւնը, նրանց
եղբայրութիւնը, մի տան՝ գրեթէ մի ընտա-
նիքի գաւառ լինելը և դրանց խաղաղ կեցու-
թեան, բարեկամական և եղբայրական յարա-
բերութեան անհրաժեշտութիւնը, յայտնեց, որ
իր հինգ տարեկալ առաջնորդութեան օրով տե-
կանառան է եղել հայերի և թուրքերի բռն
բարեկամութեան: Նոյնը խոսեց և Ղազարեան,
յայտնելով, որ ինքը և հետազոտի է ստացել
Շէյխու-ու-Իսլամից խրատելու և բարոյգութիւն
թուրքերին: Թուրքերի աղէտը այստեղ ևս
չը կրկնուի: Ժողովը գի միջեց ևս խոսողներ և
դան, որոնք բոլորն էլ սրտանց ցանկութեան
էին յայտնում սէր և խաղաղութիւն պահպա-
նելու երկու ազգերի մէջ: Ժողովը մեծ տպա-
ւորութիւն թողեց ժողովրդի վրա, որ մի քո-
ւէ մուսուլմանով Բազուի տնտես աղէտը՝ ոչնչ-
ութեան առաքանիքն հասաւ, որոտալից ա-
մէնով և «ուրբայով» կընելով համեմաշխ յա-
րաբերութեան ուխտն ու պայմանը:
Տեղեւորեց կազմվեց մի հետազոտի առաջ-
նորդի, զաւուր և զաւարազգի փոխադարձու-
թեան և ուղարկեց Վեհափառ Կաթո-
ղիկոսին և Շէյխու-ու-Իսլամին, հետեւեալ բո-
վանդակութեամբ. «Զոր Մուսուլման և Անգլի-
կոկական Շէյխու-ու-Իսլամի կամքը կատա-

րած լինէ և համար, այսօր հայ ու թուրք հա-
սարակութիւնը, բնակչութեան ամեն դասա-
կարգից զաւարեցնել, ժողովրդով զաւարային
ինքնակարգութեան մէջ և լսելով հոգևորակա-
նութեան ներկայացուցիչներ խրատները՝ կա-
տարեկապէս հանգստացաւ, իմանալով որ
Բազուում մեր հաւատակցներին հասած դժ-
բախտութիւնը ծագել է տեղական այնպիսի
պատճառներից, որոնք մեր հայրենիքի դժ-
բախտութեան ընդհանուր բնաւորութիւնը կը-
րող առիթ չեն կարող համարուիլ: Բազուի ա-
ղէտի տնտես փաստը չէ կարող խախտել մու-
սուլմանների և հայերի դարեւոր եղբայրու-
թիւնը. երկու ազգերի փոխադարձ սէրը ա-
ռաւել ևս կամարնայ այսուհետեւ: Աղօթքներ
ենք մերառաւում Ամենաբարձրաշին, որ հո-
գի խաղաղութեան պարզէն անմեղ զոհերին
և մխիթարէ նրանց թշուառ հարազատներին և
որեքի սրտերը:
«Միջնորդականներով որեքի չեն ապրում»
—կասեցանք ևս իմ կողմից:—Երկար տա-
րիներ Բազուի աշխատող ձեռները օգնու-
թեան ձեռք են կարկանդակ իրանց դիմող օ-
տար զաւարացիներին, օն ուրեմն այդ երբեմն
օգնող ձեռքերի դժբախտ այրիներին ու որ-
բերին նրանց տուածի հարեւորորդ մասը
վերադարձնելը՝ բարոյապէս պարտավորւալ լի-
նելու համար:
Տ.
ՆՈՄԱԿ ԽՄԲԱՆՈՒԹԵԱՆ
Թիֆլիս, փետրվարի 19-ին
Ազգութիւն կոտորածից որեքած մեր Բազու-
եցի փոքրեկ թղթերի և եղբայրների օգտին
ուղարկում ենք մեր մէջ հասած 25 և 50 կ.
Կ. Լիւթիցեանի զարգեց աշակերտներ և ա-
շակերտուհիներ:
ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ
«Մշակի» ներկայ համարը բաղկացած է 1/3
թիւից:
Ամենայն հայոց Վեհափառ Կաթողիկոսը յե-
տաճեց իր գնալը դէպի Ելմիսիս, թէ տկա-
րութեան և թէ կարեւոր գործերի պատճառով:
Ամենայն Հայոց Վեհափառ Կաթողիկոսը
ստացել է Ասիաբարդից հետեւեալ հետազոտը:
«Նորին սրբութիւն Ամենայն Հայոց Կաթողի-
կոսին Յուզված Բազուի տնտես դժբախտութեան
այսօր հայ և մուսուլման հասարակութիւնները,
գլուխ ունենալով հոգևորականութիւնը,
մղկեթում զգացված ձեռքերից յետոյ երկու
կողմից ամբողջ ինքնակարգական սէրը և բա-
րեկամութիւնը երկու ազգերի մէջ ողջագու-
րելով և ձեռք տալով միմեան: Անուշաք մի
Իրբանիս, Առաւելեանց, Բաղդա, Մելիք Հա-
միդ, Տէր-Յակոբեան, Աղաթ, Վարձակով, Մա-
մէդով, Նազարեան, հաշի Յորդուս, Ազատով,
Նովրուզով, Չեքեղով»
Ներքին գործերի նախկին մինիստր իշխան
Սիւսանուշ-Միքայել, որ այժմ գտնվում է
Խաղաղի նահանգի իր կալուածում, արտա-
սանման գնալուց առաջ կը հանդիպի Պետեր-
բուրգ: Կը մնայ այնտեղ 10—12 օր և ապա
կը մեկնի արտասանման բժշկիկու:
«ԷԱՅ» պաշտօնական լրագիրն ստացել է
հետեւեալ հետազոտը իր Բազուի աշխա-
տակցից փետրվարի 18-ից. «Միմեքսիկի:
Ստամբուլի, Սարաուի, և Կազանի նա-
հաճեցից եկած ուսուցանողները թողնում
են Նաւթահանքները և ընտանիքներով մեկնում
են Սիւրբան երկրից ստալված, որովհետեւ
չաբամիտ մարդիկ լուր են տարածել, թէ
կոտորելու են ուսուցանողներին: Երեկ մեկ
նեցին 400 հոգի, չլուր օրում մեկնել են
1000 ից աւելի: Ամեն օր հետազոտներ թիւն
ստանում է Հայերի և թուրքերի խաղաղ միաց
ման պատրուակով կազմվում են բանկետ
ներ:—Տրամադրութիւնը վերջով է: Այսօր
եկեղեղ յանկարծ խանութները կողպեցին և
ժողովուրդն սկսեց փախչել ամեն կողմ: Անհո-
շի ձայնից զօրեքը դուրս եկան: Երեւոյ
երեսց, որ Պարագետի վրա կուր են երկու
պարսիկներ ցանցառ պատճառով:—Գրեթէ ինք
նշանակվի է ուսուցանողների օգնական:—
Դուռնայ արտակարգ նիստը չէ թրջաւորված:
Արձանագրվում են 202 պանված. 155 հայ,
25 թուրք և 7 ուսուց, մնացածները միւս ազ-
գութիւններից: Վերաւորված են 159 հոգի:
75 հայ, 41 թուրք և 24 ուսուց Չեքեղով
են 19 հոգի, որոնք մեղադրվում են թաւանի
մէջ:—Առաւօտեան ժամը 10 ին իշխան Ամրա-
լիսի նախագահութեամբ կայացաւ դատա-

կան վարչութեան ներկայացուցիչներ, եր-
դուեալ հաւատարմատներով, ձայնաւորների
բաղաբազլի, հայ և թուրք ակաւաւոր ան-
ձերի խորհրդակցութիւնը: Հրաւիրված էին
լրագիրներ խմբագիրները—չեկան: Իշխանը,
բացատրելով դէպքերի մի քանի պատճառները,
խնդրեց, որ խաղաղութիւնը քարոզեն և թոյլ
չը տան զանազան ժողովներ, որոնք այժմ
կարող են վատ կերպարանք ընդունել: Խոր-
հրդակցութիւնը վերջացաւ ցերեկվայ ժամը
3 ինս:
Ռուսներին Անգրիկվա Գաղթիցներու հա-
մար գանձարանը մեծ գումար յատկացրեց: Այդ
գումարից, ինչպէս հաղորդում է Յնօր. Փոքր-
թիֆլիսի նահանգում ծախսելու համար կա-
ռավարչապետի պաշտօնակատարը նշանակեց
33,700 ռուբլի:
Պետերբուրգից «Յնօրիս Փոքրեցի» լրագրին
հետազոտում են, փետրվարի 18-ին. «Լուր է
պատուում, որ Բազուում պատերազմական ժամա-
նակի դրութիւն է մտցնելու և հաստատուի-
լու է նահանգապետից աւելի բարձր իշխան
նութիւն: Այդ պաշտօնին նշանակվում է գե-
ներալ ադիւտանդ իշխ Ի. Գ. Ամրալիսի:

«ՀՈՅ» լրագրում կարդում ենք. «Այսօր,
փետրվարի 11-ին, կայացաւ Առաւելիս Խոր-
հրդակցութեան առաջին նիստը մամուլի մա-
սին նոր օրէնսդրութիւն կազմելու համար,
Գ. Յ. Կորէկօի նախագահութեամբ: Ներկայ
էին բոլոր անդամները բացի սրբազան Կի-
րիլից: Նախագահի ձեռնից յետոյ, որի մէջ
նա վերածեց մամուլի հետեւողական օրէնս-
դրութիւնը, ներքին գործերի մինիստրութեան
ներկայացուցիչ իշխան Շախովսկոյ յայտնեց
ներքին գործերի մինիստրութեան տեսակէտը,
որը՝ սկզբունքով ցանկանում է ոչնչացնել
ցենզուրան բոլոր մամուլի վրայից թէ մայրա-
քաղաքի և թէ գաւառի, միայն որոշ առողհա-
նաւորութեամբ, կամաց-կամաց, որովհետեւ վե-
րահանգի օրգաններ պակասում են. 5 ապա-
գրական թիւից ոչ պակաս ինքնուրոյն և
10-ից ոչ պակաս թարգմանական գրքերը
պէտք է նոյնպէս ազատ լինեն ցենզուրից:
ցենզուրան պահպանվում է միայն մանկական
և ժողովրդական գրքերի, թատրոնական պիես-
ների և արեւելեան «ճայերի» լեզուների հա-
մար: Խորհուրդը երկար վիճաբանութիւններից
յետոյ միաձայն վճեց մամուլի վրայից վե-
րացնել ցենզուրան թէ մայրաքաղաքում և թէ
գաւառում. նա պատասխանատու պէտք է լինի
միայն դատարանի առաջ:

Այսօր, փետրվարի 20-ին թիֆլիսում կա-
յանալու է մամուլի ներկայացուցիչների մաս-
նաւոր խորհրդակցութիւն միասնաւոր իրանց
ձայնը Ռուսաստանի միւս քաղաքների խմ-
բագիրների և մամուլի այլ ներկայացուցիչ-
ների ձայնին: Ռուսաստանի գանազան բա-
ղաբներից գնացել են բազմաթիւ որոշումներ
ու ժողովների կարծիքներ Պետերբուրգում
Կորէկօի նախագահութեամբ տեղի ունեցող
յանձնաժողովին:

Պուտիլովի գործարանը, որի բանուորները
ազգանշան տուողը եղան յոյժով ամառ
սկիզբներին Պետերբուրգում տեղի ունեցած
բանուորական շարժումներին, փետրվարի 11-ին
նորից ենթարկվել է գործադուլի: Աշխատանք
ները զաւարեցնել են ոչ բոլոր բանուորները,
այլ մի խոշոր մասը, այնպէս որ գործադուլ
կատարելի պ. Ս. Միքայելիս ստիպված է եղել
յայտարարութիւն կայացնելու, որ եթէ բան-
ուորները մեծամասնութիւնը զբաւոր յայտ-
արարութիւն չը տայ, թէ ուղում է աշխա-
տանքները շարունակել, ինքը գործարանը
փակելու հարկի մէջ պէտք է դաւալ իրան: Նը-
կատելու է, որ Պուտիլովի գործարանի բան-
ուորներին արվեցին բաւական խոշոր զինու-
ներ անցնալ ամառ խառնակութիւններից և
արեւմալի դէպքերից յետոյ:

«ՀՈՅ» լրագրում կարդում ենք. «Վերջին օ-
րերս պատուով լուրերը հրէաների շարքի մա-
սին թէ՛ օրօսեալում, դժբաղդաբար, հաստատ-
վում են: Պետերբուրգում ստացված մասնա-
ւոր տեղեկութիւնները համաձայն, կոտորածն ու
կողպուտը տեղի են ունեցել փետրվարի 7-ին
Կան սպանվածներ և վերաւորվածներ: Թէ՛ օր-
սիւս են նացել նահանգապետը և նահանգա-
կան դատարանի պրօկուրօրը:

Նիկոլայիսկի երկաթուղու (Պետերբուրգ-
Մոսկովա) հասարակ ծառայողները փետրվարի
11-ին ընտրեցին 7 ներկայացուցիչներ, որոնք

ներկայա-
չին իր-
պահանջ-
վում է
ը., մնա-
կերպով
համար
սանիտա-
դանոցն
ներին հա-
ընթաց
գումար
վերջա-
ժաման
ներին,
տախա-
երկաթ-
տուրքա-
առնելու
մասը է
«Մշա-
րութեան
սխալն
ղել: Չ-
ը., ևս
թախա-
ճառա-
ված է
«Մշա-
րութեան
սխալն
ղել: Չ-
ը., ևս
թախա-
ճառա-
ված է
ՏՈԳ
կին
և յետ
խառն
տաւա
կայօր
բոնան
մուտք
տալիս
րաստ
նակու
որ սա
մարտ
նաւո
մեղա
թիւն
ները
գետ
զաղ
չիւր
ոտր:
թիւն
պօսն
գրա
թիւն
16-ի
ղի ո
րին
ւոր
բըր
երա
թիւն
յետ
Ղեկ
մեւն
ընթ
մեծ
ստո

